

l'aveu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 25 de novembre de 2005 • Núm. 511 • Any X • 1 Euro

URBANISME: Esquerra Unida demana que es complisca l'acord de posar carrils bici

ens prenen la cartera

**Continua la mala ratxa
del Benicarló-G.Poblet**

Benicarló també
rebutjarà el projecte
de piscifactoria

L'euro ... estafa

Encara que sona una mica fort, no ho és. Des de la implantació de l'euro, tot, ens costa molt més, però que molt més. La gent sembla no ser conscient, encara, que l'euromoneda independentment de l'homogenització que ha portat entre les economies de tots els països de la Unió Europea, també ha ficat en evidència que els deures no s'havien fet del tot correctament.

Ens referim a que les diferències entre els nivells adquisitius dels països del nord i del sud segueixen iguals. Filant prim, fins i tot, ens atreviríem a dir que al nord han millorat, contràriament al que ens ha passat als del sud. Ací, les administracions, amb la cantinela que "paguem menys pels mateixos serveis bàsics i s'han d'igualar", han tirat la casa per la finestra i, en menys de quatre anys, el que paguem pels mateixos serveis pràctica-

511

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

ment s'ha equiparat. Però, en canvi, el nivell salarial no ha pujat en la mateixa proporció, l'excusa, una altra cantinela "s'han de contindre els salaris perquè no pugui la inflació".

Curiosament, als impostos indirectes no els apliquen el mateix raser i damunt amb l'arrodoniment, salvatge, que s'ha instaurat en la nostra economia, el nostre nivell adquisitiu va com

els crancs, cap enrera. Certament l'euro ha comportat beneficis socials però, l'econòmic, el que afecta a la butxaca de tots els benicarlandos no s'ha notat, més bé tot el contrari.

Més endeutament, que a la llarga, quan aquesta fictícia bombolla econòmica, pete, les coses poden anar maldades. Passarem de l'euro ..estafa a l'euro ...pet. I preparem-nos per l'escatxill.

CARXOFA: per a tots els xiquets i xiquetes que el divendres que ve celebraran la seua festa: el dia de santa Caterina i sant Nicolau. Tots entonaran allò de "santa Caterina la rosa divina..." i aquella de "sant Micolau barón bendito... dones tireu figues que ja ve Nadal...". Que passen tots un bon dia, i per als mestres... molta paciència!

PANISSOLA: són incívics, porcs i poques vergonyes! No tots està clar, n'hi ha uns pocs de molt civilitzats i educats. Però la majoria, el que hem dit, uns porcs. Tenir un gos pot ser molt bonic però hi ha que saber-lo tenir. Això de treure el gos a cagar pel carrer i deixar-se la mostra a les voreres és de porcs. Un bon grapat de panissoles.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

L'engany de l'€uro

Paguem fins a tres vegades més pel mateix producte després de la implantació de l'euro

text REDACCIÓ

Els Martínez ens van enganyar. Es van dedicar a proclamar als quatre vents les bondats de l'euro, però quasi tres anys després, la realitat de la implantació de la moneda única és ben diferent. Continuem cobrant el mateix i paguem més per tot. A vegades, fins a tres vegades més. El greu és que l'increment s'ha produït fonamentalment en productes de primera necessitat com el pa i en serveis públics que depenen directament de l'administració central. En definitiva, l'arribada de l'euro i la seua normalització com a moneda d'ús ha afectat notablement les carteres dels espanyols, encara que no per això s'han vist perjudicades les vendes dels productes ni els hàbits de consum. L'associació immediata i inconscient de la nova moneda amb les antigues pessetes fa que parega normal pagar per un café un euro com si es tractara d'una moneda de 100 pessetes, quan en realitat es paga 166 pessetes o més. El mateix ocorre amb una barra de pa, que s'ha passat de pagar 90 pessetes a 95 cèntims d'euro, és a dir 158 pessetes, amb un increment del 60% en este producte. Les associacions de consumidors denuncien esta situació de pujada encoberta i generalitzada dels preus, tal com demostren en diversos estudis, i situen la pujada mitjana molt per damunt de la que es reflecteix en els registres del IPC. També denuncien una falta de control administratiu i 'una poc exemplar contenció dels preus públics'. En cap moment han volgut oposar-se a la moneda única, però declaren que la seua posada en circulació ha estat aprofitada en alguns àmbits per a exercir abusos sobre els preus en detriment del poder adquisitiu dels compradors.

PERCEPCIÓ O REALITAT?

"Amb l'euro s'obri per a tots un nou món ple d'oportunitats i una nova Europa encara més pròspera i competitiva. Perquè l'euro és el valor de la unió". Amb estes paraules

començava el fullet de la campanya de comunicació sobre l'euro que el Ministeri d'Economia i Hisenda va publicar abans de l'1 de gener de 1999, data en què la moneda europea va començar a substituir les monedes nacionals en els onze Estats membres participants des del principi en la unió monetària. El Ministeri procurava convèncer el consumidor que l'arribada de l'euro no significaria un increment dels preus. La introducció de l'euro es va dur a terme al Gener del 2002, encara que la satisfacció no va ser generalitzada.

Les organitzacions de consumidors van començar a denunciar un fort encariment dels preus produït arran de la incorporació de l'euro. Les estadístiques estatals xifraven este augment en una miqueta més del 2% i ho atribuïen a l'arrodoniment i a les despeses derivades de la pròpia adaptació a la moneda única. No obstant, les dades de la Confederació Espanyola d'Organitzacions d'Ames de Casa, Consumidors i Usuaris (CEACCU), elaborats des de les seues 43 associacions provincials, mostraven alces molt majors. En la cistella de la compra, CEACCU va advertir en els primers moments un increment del 40%, encara que per al conjunt de béns i serveis (en especial, per l'estimada de l'hoteleria i de productes específics com el pa o serveis com el

transport públic) va situar la pujada en un 72%. Una de les peculiaritats d'aquest "esdeveniment econòmic" és, segons el Banc d'Espanya, la discrepància entre percepció i realitat. Tal vegada per això, al febrer del 2003, l'Associació d'usuaris de Bancs, Caixes i Segurs, Adicae, va fundar junt amb sindicats i altres entitats la Plataforma Social en Defensa d'uns Preus Justos. Aquest instrument també pretenia posar de manifest la "alarmant i descontrolada espiral de preus" que s'estava produint en perjudici dels ciutadans.

Juan Aguado-Urkiola, responsable de Relacions Institucionals i d'Estudis Comunitaris de l'Organització de Consumidors i Usuaris (OCU), justifica l'actitud de denúncia dels consumidors i recorda diferents qüestions. Coincidint amb la transició a l'euro, El Govern va introduir modificacions en el sistema càlcul de l'Índex de Preus de Consum (IPC), com el còmput de les rebaixes, que feien impossible la comparació oficial amb períodes anteriors. Mentre les institucions s'esforçaven insistint als ciutadans a què "no aprofitaren l'arribada de l'euro per a pujar els preus injustificadament", les pròpies administracions públiques -Central, autonòmiques i locals- elevaven molt per damunt de la inflació el cost de productes regulats per preus públics, com el transport públic, alguns pàrkings, l'aigua,

Es tractava tan sols de dividir

ve de la pàgina anterior

el tabac, els museus, etc.

Estes raons van portar igualment a l'OCU a realitzar 6 estudis comparatius de control de 750 productes i serveis (públics i privats) per a conèixer l'evolució dels seus preus (des de setembre del 2001 fins a gener del 2003). Esta anàlisi va posar de manifest que des de l'inici dels controls, els consumidors espanyols van haver de fer front a una pujada global dels preus del 6,6%. A més, els preus públics van pujar una desena més que els privats. Els majors increments, superiors al 15%, es van produir en els sectors següents: correus (55,8%), forns (29,4%), piscines cobertes (23,3%), pàrkings (21,1%), altres sectors d'oci (16,2%), perruqueries (15,9%) i jocs d'atzar (15,4%). Les úniques baixades de preu es van donar en telefonia (9,4%), el gas (4,7%) i l'electricitat (2,9%), tres sectors en què intervé directament l'Administració central.

NOU SISTEMA COMPTABLE

Dins d'aquest escenari, les organitzacions de consumidors han posat de manifest que, per exemple, un dels factors més determinants en l'augment dels preus va ser la fixació de "preus psicològics". En aquest sentit, es consideren preus psicològics els acabats en 0, 5 i 9. Així, un producte que costava 169 pessetes hauria de costar 1,02 euros, però va passar a vendre's per 1,05 o 1,09 euros. L'evolució de la fixació de preus psicològics va ser creixent i l'organització la va constatar al Gener del 2003 en un 63% dels articles. Al mateix temps, sobretot en les franges més elevades d'edat, encara no hi ha una idea clara del valor de la moneda. En aquest aspecte es produeix una altra associació mental curiosa: quan es paga 0,85 per una barra de pa es tendeix a pensar que són 85 pessetes, quan en realitat són 141. La mateixa confusió psicològica es pot detectar al veure els preus expressats en euros. Les etiquetes contribueixen a una falsa sensació de producte "barat" perquè són xifres més baixes (12, 20, 90... és menys que 2.000, 4.000, 15.000).

En general, el comprador és generalment conscient de la pujada i procura buscar sempre els millors preus.

Però a la pujada generalitzada s'afegeixen certes dificultats per a valorar la carestia dels productes, és a dir per a "canviar el nostre sistema mental comptable". Es continuen passant les quantitats a pessetes, però amb un sistema de canvi, com s'ha indicat anteriorment, que no és real. D'altra banda, la pèrdua d'ús de monedes xicotetes, d'un i dos cèntims, suposa "gota a gota", una quantitat rellevant que el consumidor va perdent, per exemple quan no arrebega el canvi complet. En els primers moments es va detectar un major ús del pagament amb targeta (que contribueix a augmentar la despesa) per la facilitat que suposava evitar la conversió "mental" de moneda i el maneig físic de la mateixa.

A més, pot dir-se que s'ha iniciat un procés "indiscutible i irreversible" en el que els preus a Europa tendeixen a homogeneïtzar-se. Les conseqüències, segons les organitzacions de consumidors, les patim els ciutadans dels països amb menys renda perquè la igualació salarial no es correspon "en absolut". S'aprecia un consumidor "resignat" que paga més per productes o serveis que no han millorat en relació amb la pujada dels seus preus. "Producte a producte" no percep el percentatge de l'increment dels preus. D'altra banda, el comprador està cada vegada més endeutat. L'hàbit de recórrer al crèdit s'ha instal·lat en la realitat espanyola. Dades de l'INE d'octubre del 2002 assenyalaven que el 52,1% de les llars tenia dificultats per a arribar a final de mes, el 62,6% no podia estalviar i la mitat no creia que eixe fora un bon moment per a realitzar compres

importants. En el segon trimestre de 2003, el nombre de famílies que tenia dificultats per a arribar a final de mes pujava al 55,6%.

LA REALITAT, AL CARRER

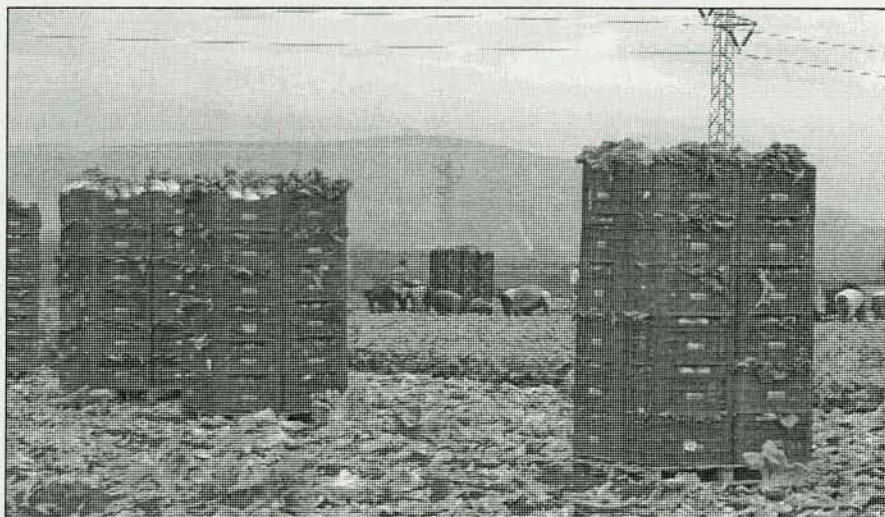
"Les administracions no han estat a l'altura de les circumstàncies promovent un major control de preus. El compromís amb els ciutadans era que el canvi de moneda no significaria cap pèrdua ni de drets ni de poder adquisitiu", protesten fonts de CEAC-CU. En el Ministeri d'Economia i Hisenda informen que El Govern no posseeix estudis relatius a l'impacte de l'euro en els preus i remeten a les publicacions sobre el IPC que publica mensualment l'INE, entitat on tampoc s'ha realitzat cap estudi respecte d'això. Durant el mes de gener del 2003, l'OCU va realitzar una enquesta en què el 93% dels enquestats van respondre que els preus havien pujat "més de l'habitual", sobretot en alimentació, restauració i transports públics. L'Eurobaròmetre de la UE, per la seua banda, desvelava que per al 81% dels ciutadans europeus la conversió dels preus a euros s'ha realitzat en detriment dels consumidors i s'ha aprofitat la introducció de l'euro per a augmentar els preus, si no en tots, almenys en nombrosos sectors, tant públics com privats.

El Banc d'Espanya, per la seua banda, disposa d'un informe de l'any 2004, "L'impacte de la posada en circulació de l'euro sobre els preus de consum". En esta anàlisi es destaca que l'operació de conversió era una simple transformació algebraica que, en si mateixa no hauria d'haver tingut efectes apreciables sobre el nivell general de preus. No obstant - s'assegura en l'estudi- "es va veure afectada per altres elements que sí que van poder tindre un efecte alcista sobre les revisions de preus. Entre ells, cal mencionar els costos addicionals, encara que no elevats, derivats de l'adequació a la nova moneda, la concentració entorn del moment de la conversió d'una sèrie de modificacions de preus, que s'hagueren produït amb anterioritat o amb posterioritat de no haver mediat la conversió, i la possibilitat que en l'intent d'establir preus en euros que resultaren atractius en termes comercials predominaren els ajustos a l'alça". "Les estimacions disponibles

Ignoren els llauradors i accepten finalment la variant de l'N340 que divideix el nostre terme

text NATÀLIA SANZ

L'equip de govern de Benicarló ha decidit acceptar la proposta del Ministeri de Foment per al desdoblament de la N340. Utiliano Martínez, regidor d'Urbanisme, ha detallat que "atenent a l'interès general de la població i després de consultar amb diferents sectors de la població", s'ha triat el traçat que discorre pel centre del terme municipal. S'acaba així amb el debat sobre el traçat que menys impacte produiria sobre les explotacions agrícoles del terme municipal, banderer des de l'inici del procés pel Consell Agrari, que mantenia que el nou vial havia de construir-se paral·lel a l'AP7. Martínez ha reconegut que la proposta del Consell "era el que menys dany causava a l'agricultura" però ha recordat també que era la més costosa i la que dilatava els terminis d'execució a més llarg termini. L'acceptació del traçat proposat pel ministeri "ajudarà a vertebrar el creixement urbanístic de Benicarló en esta zona", assegura l'edil, prenent com a referència els paràmetres

que marcarà el PGOU, que en estos moments es troba en fase de revisió. En este sentit, el traçat permetrà connectar la ciutat amb el polígon industrial i afavorirà el desenvolupament de l'entramat urbà en la zona oest del municipi, ara 'estrangulat' pel pas de la carretera.

Amb l'objecte d'iniciar com més prompte millor el procés administratiu, l'edil va presentar la passada setmana una moció en la Comissió d'Urbanisme municipal en què quedava reflectida la proposta d'acceptació del traçat de

l'Administració central. Els dos socis de l'equip de govern, PSPV i Bloc, van votar a favor, mentres que "el Partit Popular es va absindre i va dir que manifestaria el seu paréixer en el Ple Extraordinari" que se celebrarà dimarts que ve i en el que es votarà la moció. Després de l'aprovació de la proposta pel Ple, la decisió serà traslladada a carreteres perquè iniciï el procés de construcció de la nova circumval·lació de la N340 al seu pas pel terme municipal de Benicarló.

L'€uroengany

ve de la pàgina anterior

mostren l'existència d'un creixement extraordinari en els preus de consum, encara que de quantia menor a la percebuda pels consumidors i de caràcter transitori", continua l'informe. Per la seua banda, les empreses van declarar no haver dut a terme increments extraordinaris dels seus preus. L'estudi del Banc d'Espanya conclou que, mentre l'ús de les noves monedes i bitllets de curs legal no suposa cap problema en l'actualitat, la representació mental dels preus segueix

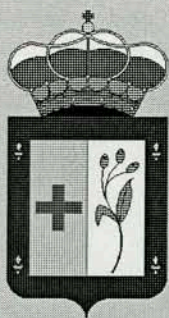
fent-se en certa manera en pessetes i subratlla que l'impacte sobre la inflació pareix haver sigut moderat i transitori.

Per a les organitzacions de consumidors l'impacte no hauria sigut ni tan moderat ni tan transitori. Així, des de diverses associacions i sense obviar altres factors -Com l'encariment de la vivenda-, es llança la hipòtesi següent: hi ha una relació directa entre l'elevat nivell d'endeutament i el fort increment dels preus que s'ha produït des de

la introducció de l'euro.

En definitiva, que continuem cobrant el mateix però paguem més per tot. La solució més senzilla per al consumidor és endeutar-se, però no és la que recomanen les associacions de consumidors. A fi que no se solapen els pagaments, les organitzacions de consumidors aconsellen evitar en la mesura que es puga les compres a terminis i mantindre diversos crèdits al consum simultàniament.

25 DE NOVEMBRE DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA CAP A LES DONES

L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ proclama que la tolerància zero cap a la violència contra les dones serà una constant en l'activitat d'aquesta corporació i manifesta el seu compromís per a contribuir a eradicar la violència cap a les dones.

L'AJUNTAMENT DE BENICARLÓ invita a exercir la participació activa i el compromís de tota la ciutadania per a mostrar el rebuig social cap a la violència contra les dones.

(Fragment de la moció aprovada per unanimitat en el Ple del dia 27 de juliol de 2005)

La Banda celebra Santa Cecília

text A.M.CIUTAT DE BENICARLÓ

Diumenge passat va donar començament la setmana gran de la música benicarlanda, van començar els actes en commemoració de Santa Cecília. Va obrir els

actes la banda juvenil "Ciutat de Benicarló" juntament amb la coral infantil "Petiquillo" i Cor juvenil "Kylix", tots dos pertanyents a la seccions inferiors de la Coral Polifònica Benicarlanda. En una primera part van interpretar, Cuc de seda, Les tres bessones, Champú Sí, a càrrec de la Coral Petiquillo acompanyant al piano Sònia Ferrer.

En la segona part li toca el torn a la Coral "kylix", interpretant Tres i tres, Cançó de bres per a una princesa negra, Compere Gilleri, Vois sur ton chemin acompanyant al piano Clara Ruiz.

En la tercera part és la Banda Juvenil "Ciutat de Benicarló" la que entra en acció interpretant, The happy cyclist, Ireland: of legend & Lore, A day at the Circus (Suite) (les dues últimes peces eren de primera audició) dirigida pel seu director Pablo Anglés. Indicar també que durant aquest acte es van presentar a cinc nous músics Paloma Aparicio Escuder, "flauta", Alba Punt Lores, "flauta", Xavier Vicent Segarra, "oboè", Mario Marzal Ortiz, "saxo tenor", Víctor Celma Fores "tompeta". El

concert va estar a un gran nivell i va tindre un gran èxit entre tots els espectadors que assistiren i, com no, per a les dos associacions, les quals, com a cloenda, van interpretar conjuntament i, En un mercado persa.

L'Estel calfa motors

text NATÀLIA SANZ

L'estel del Collet, tornarà a dibuixar el seu rastre de colors sobre el cel de Benicarló. La representació del Nadal més Cadufero, posarà en escena els mites, les llegendes i les tradicions d'esta terra. Els sants protectors de Benicarló tornaran a corporeitzar-se per donar-li un bon repàs a l'actualitat més immediata. L'associació cultural l'Estel del Collet ja calenta motors de cara al repte d'enguany. Serà els dies disset i divuit de Desembre a l'auditori

municipal. La passada setmana es presentava el cartell anunciador d'esta edició, obra de l'artista gràfica Benicarlanda Mercé Espiell, que ha buscat interpretar la il·lusió que desperta en Benicarló el pas efímer de l'Estel del Collet. Les tonalitats blaves de l'obra, pretenen suggerir l'esperit del Nadal, mentre que el vol de la milotxa significa l'esperança en un poble capaç d'unir-se en iniciatives comunes com l'Estel. A més, es presentava també el quadre que enguany es sortejarà entre tots aquells que adquireixen

una entrada per assistir a la representació. Un any més es tracta d'un treball de Yolanda González, inspirat en motius mariners.

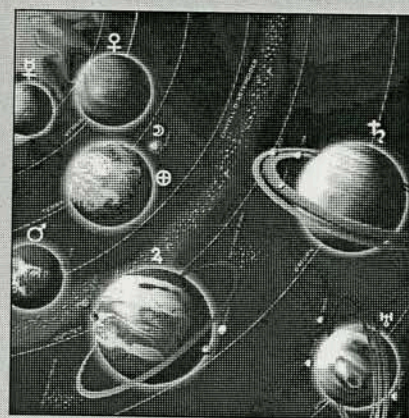
I tornant a l'Estel, la representació recuperarà enguany la participació de L'Acadèmia de Ballet Lupe, i a la Coral Polifònica Benicarlanda. D'altra banda, la il·luminació de Nadal en que ja treballa la regidoria d'obres de la junta, incorporarà motius elusius a l'Estel del Collet.

Les estrelles en la nostra llengua

Coneix vostè el nom de les constel·lacions en valencià? Sap el nom del seu signe del zodíac en la nostra llengua? Si la resposta ha sigut negativa, el Departament de Normalització Lingüística de l'ajuntament de Benicarló la pot convertir en afirmativa. Acostar el nom de les constel·lacions del sistema solar en valencià a la població és l'objectiu de la nova campanya que s'ha posat marxa. A través d'un potser, ara és possible conèixer i memoritzar el

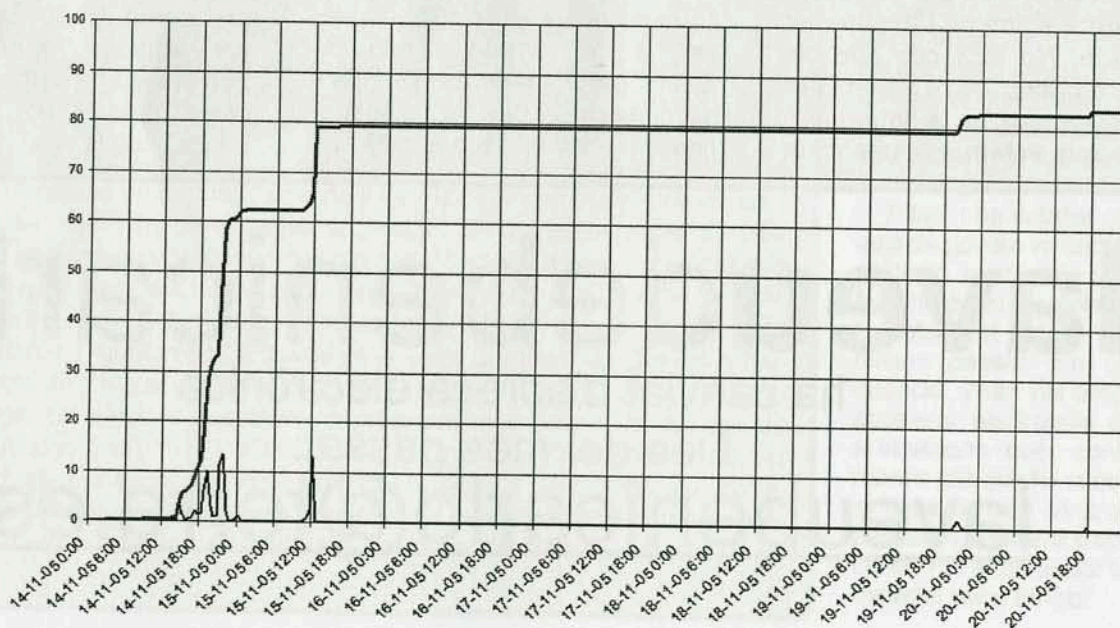
nom tant de les constel·lacions com dels signes del zodíac en valencià.

Anna Calvo, tècnica municipal de normalització lingüística ha explicat que "el material s'ha distribuït en els centres educatius de la ciutat, però qualsevol ciutadà interessat la pot obtenir també". Els postllis de la campanya es distribueixen de forma gratuïta en el Departament de Normalització Lingüística, emplaçat en la plaça de l'ajuntament de Benicarló.

METEOMAESTRAT.COM
Setmana de pluja

Pluja acumulada (l/m2)

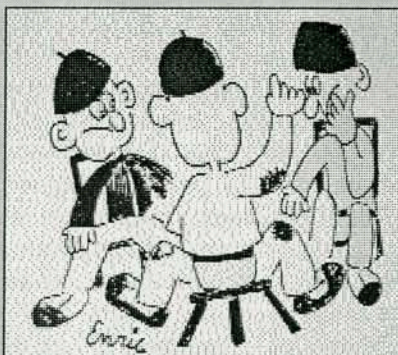
El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Per enèsima vegada, algú ficarà ordre en este poble i sancionarà els propietaris, de gossos que caguen pels carrers? Un tafaner es va dedicar a comptar les xumeles que hi havia des de Muchola fins al final del carrer major, passant pels quatre cantons i en va comptar ... nou. Si, tal com sona, nou merdes; algunes tendres, altres seques i altres escampades per la maquineta de la neteja que, com no acaba de fer-les desaparèixer, les fa anar volant per tots els cantons. Com dèiem, quan s'acabarà aquesta xacra? Quan aplicaran la normativa que tenen i sancionaran les conductes incíviques? "A Benicarló, al carrer o a la platja cagallons per collons!"

Coses escatològiques a banda, el casal faller del port ja l'han desmantellat. Ara només queda la presidència. Ja la podien deixar per a festes, cabria més gent i estaria més prop del bous. Amb el rètol del 2005 de la plaça de la constitució ja ho van fer! L'inconvenient: queden pocs dies per el 2006, i a veure si s'erraran i tornarem a fer riure. No siga cas que els Reis d'orient no arriben per aquesta errada en la data.

I ja que estem a l'esmentada

plaça, segons van dir, el vehicle mesurador de la contaminació que allí van plantificar havia d'estar un mes. Segons els nostres càlculs ara porta un mes i vint dies. Per què serà? Hauran vist en una primera analítica que estem molt contaminats i deuen estar repetint-la? Haurem d'estar preocupats els benicarlans? Patirem algun ensurt quan surtin les dades? O simplement ha estat un problema de bateria i per això no engega la furgona? Ho esbrinarem, ens va la salut en això!

Aquesta si que és bona, i bona de debò. Ens han comentat que l'article sobre la immigració que va aparèixer a La Veu fa unes setmanes ha agradat entre la comunitat àrab. L'han traduït a l'àrab, i circula de ma en ma. Com no podia ser d'altra manera, La Veu oberta a tothom. Quina millor manera d'integrar-se que fent-lo des de la nostra llengua. Haurien d'haver més ini-

ciatives d'aquestes. Nosaltres ja n'estem pensant alguna. Temps al temps.

Per cert, a la marxa de la solidaritat no van veure ni massa sotanes ni massa hàbits. Aquesta gent només es manifesta quan són qüestions del melic per avall, els furten poder o els toquen la butxaca? Ara, per allò que prediquen, encara no ho fan!

L'altre dia un tafaner, escoltava casualment, una conversa entre reconeguts peperos que dien que ací encara no havien presentat una moció contra l'estatut català, com si s'havia fet a l'ajuntament de Peníscola. No hem acabat d'esbrinar la raó, però, per una vegada, i sense que servisca de precedent, anar en contra de Rajoy i cia., els honora com una mica a més intel·ligents. Esperem que no haguem de empassar-nos aquestes paraules.

I com no podia ser d'altra manera els països catalans estan d'enhonorabona. La gent de la "capital del reino", dempeus aplaudint el Barça en el seu camp. Quina mostra de "fair play". Quin civisme. Ara bé, no queda gens bé que a la sortida del camp s'escoltaren frases com aquesta "Mira que tener que aplaudir a estos putos catalanes". "No es oro todo lo que reluce", diu la dita.

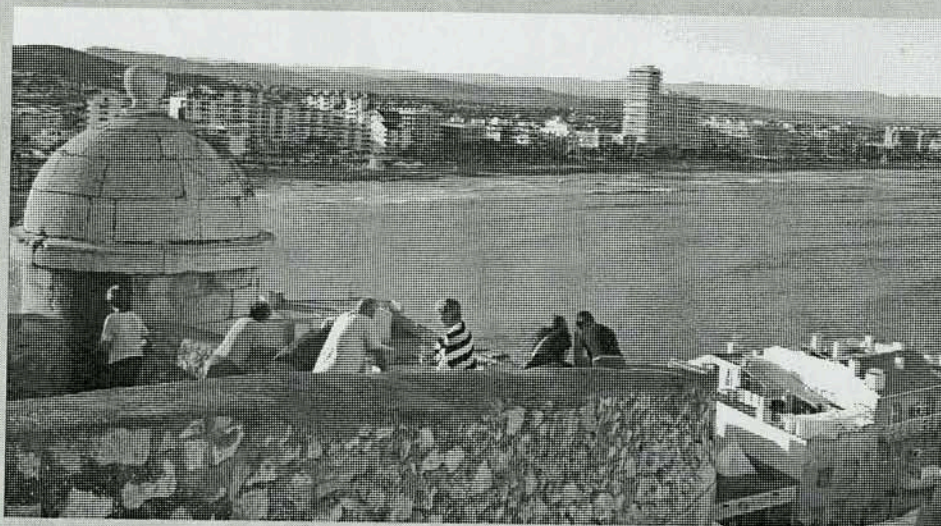
laveudebenicarló

ha canviat d'adreça electrònica

Des del mes passat:

laveubenicarlo@terra.es

Por als efectes de la piscifactoria

text NATÀLIA SANZ · J. MAURA

L'Ajuntament de Peníscola, després del rebuig unànim del Ple de Vinaròs, va censurar dimecres el projecte d'ubicació d'una piscifactoria a cinc milles al sud-est del port de Vinaròs o, el que és el mateix: entre Benicarló i Peníscola. L'alcalde de Peníscola, Andrés Martínez, va manifestar estar "en contra de qualsevol projecte d'aquesta classe en la nostra comarca". L'alcalde considera que el suport al sector de la pesca tradicional "s'ha de demostrar amb fets". Martínez considera que "aquesta classe de projectes no poden comportar res de bo per al sector turístic" encara que, va admetre "no tenir constància dels extrems en els que pot ser perjudicial". A aquest desconeixement contribueix en gran mesura el fet que l'empresa promotora d'aquesta piscifactoria, la firma Cultipeix, tan sols ha exposat el projecte durant un breu període a la ciutat de Vinaròs, ja que consideren que la planta estaria a cinc milles nàutiques al sud-est d'aquesta localitat. Però les coordenades del projecte llancen referències més clares, al situar aquest recinte de 500.000 metres quadrats de fons marins enfront de la platja de la Caracola i on comença la platja Nord de Peníscola. En la resolució de 2004 per la Direcció general de Pesca de la Generalitat a un projecte idèntic en extensió a Sagunt, es fixa que l'establiment comprèn la instal·lació de 12 gàbies flotants de 22 metres de diàmetre que llança una capacitat màxima de producció de 500 tones d'orada i de llobarro.

L'alcalde de Peníscola va avançar que la seua formació, conjuntament amb la de Benicarló estan ultimant una moció plenària que es presentarà a Peníscola i Benicarló en la qual s'adverteix i sol·licita el compromís de no concedir llicències d'activitat en els seus respectius ports pesquers per a evitar l'entrada del peix procedent d'aquestes plantes. Martínez a més va indicar que el Consistori que presideix no ha tingut constància ni comunicació alguna de l'empresa Cultipeix S.L.. Per aquest motiu abans que finalitze el termini d'exposició a Vinaròs, l'Ajuntament, a través de la seua Comissió de Govern rebutjarà el projecte de Cultipeix que es troba en una fase de tramitació administrativa avançada. En similars maneres s'expressava el regidor d'Urbanisme de Benicarló, Utiliano Martínez (PSOE) que va dir no tenir constància d'aquest projecte ni qualsevol escrit de l'empresa o de qualsevol conselleria implicada. L'Ajuntament de Vinaròs al·lega que l'empresa va deixar caducar el termini per a exercir la concessió i ja ha celebrat un Ple extraordinari de rebuig.

Contra Cultipeix

L'Ajuntament de Benicarló presentarà al·legacions al projecte de la piscifactoria presentat per l'empresa Cultipeix S.L. Sergi Pitarch, regidor de Medi Ambient, ha explicat que el consistori es veurà obligat a utilitzar el tràmit de decret d'alcaldia per a la tramitació de les al·legacions, pel fet que el termini finalitza dilluns que ve.

Els recursos es deuen a "motius de contaminació i impacte ambiental" que s'han detectat en l'expedient tramitat per l'empresa i pels conseqüents riscos que per a la salut podria tindre la instal·lació de la planta. En este sentit, l'edil de Medi Ambient - té por que la instal·lació, enfront de les costes benicarlandas, de la piscifactoria pugua tindre greus conseqüències per a la salut dels benicarlandos i per el medi ambient.

Pitarch ha lamentat que l'administració autonòmica "no haja donat tràmit de l'expedient a l'ajuntament de Benicarló", quan és un dels afectats per les instal·lacions. L'edil ha recordat que la planta quedarà instal·lada enfront de la platja de La Caracola de Benicarló i mentre que el consistori vinarossenc ha tingut tota la documentació al seu abast, al benicarlando no ha arribat.

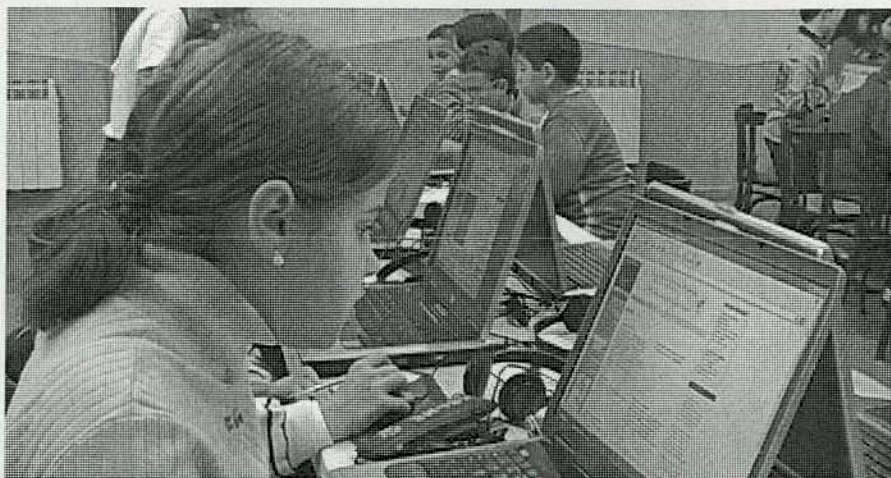
Pitarch ha detallat que l'equip de govern va conèixer la ubicació exacta de la piscifactoria en el ple celebrat en l'ajuntament de Vinaròs dilluns passat. En conseqüència, s'han vist obligats a accelerar els tràmits de les al·legacions què, contràriament a allò que ha succeït en el consistori de Vinaròs, no passaran pel tràmit d'aprovació en Ple al no existir temps material per a fer-ho.

Tots.es a la ciber Cambra Agrària

text NATÀLIA SANZ

La Campanya Tots.es, torna a la província de Castelló, on recorrerà un total de 21 localitats. La primera població que visita la campanya és Benicarló, on Tots.es ha instal·lat una aula en la Cambra Agrària. Durant 45 minuts i amb el recolzament d'un monitor, els interessats rebran una introducció en el maneig d'Internet i veuran reportatges amb testimonis reals de persones a las quals la xarxa els ha canviat la vida. La Campanya està desenvolupada pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç a través de l'Entitat Pública Empresarial Red.es i compta amb la col·laboració de la Generalitat Valenciana.

Amb un pressupost nacional de 16 milions d'euros, la campanya

pretén sensibilitzar en l'ús de la xarxa a 1.5 milions de ciutadans de tot Espanya, amb especial dedicació a col·lectius que pateixen risc d'exclusió digital com immigrants, persones grans, discapacitats i mestresses de casa.

Per tal d'aconseguir-ho, durant 16 mesos, 25 Aules d'Internet, fixes i mòbils, dotades de 25 ordinadors cadascuna i connexió de banda ampla via satèl·lit, estan recorrent un total de 3.250 localitats de tota Espanya.

Filant la xarxa

<http://www.softcatala.org/>

És una associació sense ànim de lucre, amb l'objectiu de fomentar l'ús del català a la informàtica, Internet i les noves tecnologies. Del seu lloc podeu descarregar programes molt populars traduïts al valencià. A més, molt d'aquest programari és lliure. Entre aquests darrers cal destacar l'OpenOffice (Suite ofimàtica), el Gimp (retoc fotogràfic o creació i disseny d'imatges), el Firefox (navegador d'Internet), el Thunderbird (client de correu electrònic), etc.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Robava llenya

Un veí de Benicarló va ser detingut per la Guàrdia Civil el dia 22 com a presumpte autor d'un delictes de robatori de llenya. Una denúncia presentada per un veí de Xert va originar la investigació de la Guàrdia Civil de Benicarló. El denunciant va manifestar davant dels agents que li havien sostret 22.000 quilos de llenya tallada i preparada per a la seua venda, valorada en 2.640 €, entre els dia 21 i 22.

Les investigacions de la Guàrdia Civil van culminar dimarts passat amb la detenció de R.A.B., veí de Benicarló, com a presumpte autor d'un delictes de robatori. Al detingut se li van confiscar en el moment de la detenció 500 quilos de llenya, reconeguda pel propietari com la sostreta, que portava en un remolc de la seua propietat. El detingut ha sigut posat a disposició del Jutjat de Guàrdia de Vinaròs.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATÀLIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laborador
 HERAS, XAVI
 JAVI PAU, CA
 JOSEP V. TA
 G. SEGARRA,
 Fotografie
 GR

Foto denúncia

Aquestes imatges que ara us ensenyem són el reflex de la poca consideració que algunes persones tenen pels bens públics. El passat dia 16 una colla d'energúmens es va dedicar a fer "pedra al blanc" amb les finestres del pavelló poliesportiu que donaven als vestuaris. Sortosament ningú va prendre mal, només va haver desperfectes materials, però hagués pogut ser més greu si hi hagués hagut gent dins. Les fotos enviades pel nostre col·laborador, Gregorio Segarra, ens inviten a reflexionar perquè aquestes conductes incíviques tinguen una resposta contundent per part de les autoritats locals. Ja és hora que els desperfectes als bens comuns dels benicarlandos no continuen sent una cosa habitual. Qui haja

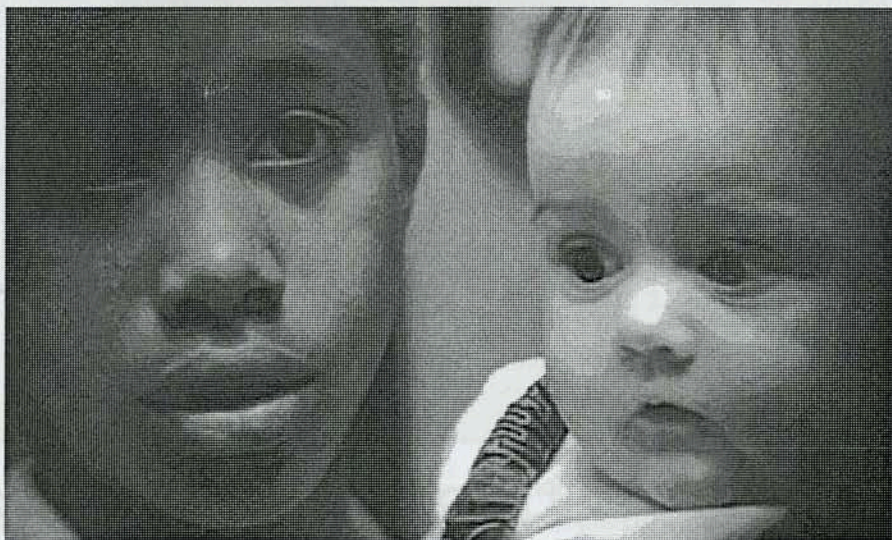
estat que ho pague! Amb diners o amb treballs per a la comunitat. El contrari seria, igualment, un

menyspreu per a tots els benicarlandos que hem pagat aquestes obres, de tots.

Fotografies per la integració

text NATÀLIA SANZ

Sis-centes persones de tota la comunitat valenciana van eixir al carrer el 21 de març del 2003 amb l'objectiu de retratar la realitat social que els rodeja. El resultat es pot veure estos dies en el MUCBE, davall el títol de "Fotomaratón solidari, no a la discriminació racial". L'exposició pretén sensibilitzar la població enfront de l'alifac social de la intolerància, la desigualtat o qualsevol forma de racisme. I ho fa aprofitant la sensibilitat amb què van captar les instantànies els participants en la marató, que es va desenvolupar simultàniament en deu localitats de la comunitat valenciana. Situacions quotidiana-

nes que pretenen demostrar que la integració dels col·lectius immigrants és possible. Només fa falta mirar-los amb altres ulls... i acos-

tar-se a ells. La mostra es pot visitar al MUCBE fins el 30 de novembre.

PERE BAUSÀ, J.COS, JOAN BURRIEL, NATÀLIA SANZ, ES LLUCH, RAMON PARÍS, S, TOLITO, JORDI MAURA, OBESPIERRE I EL SAMARUC NATÀLIA SANZ, JAVI PAU, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

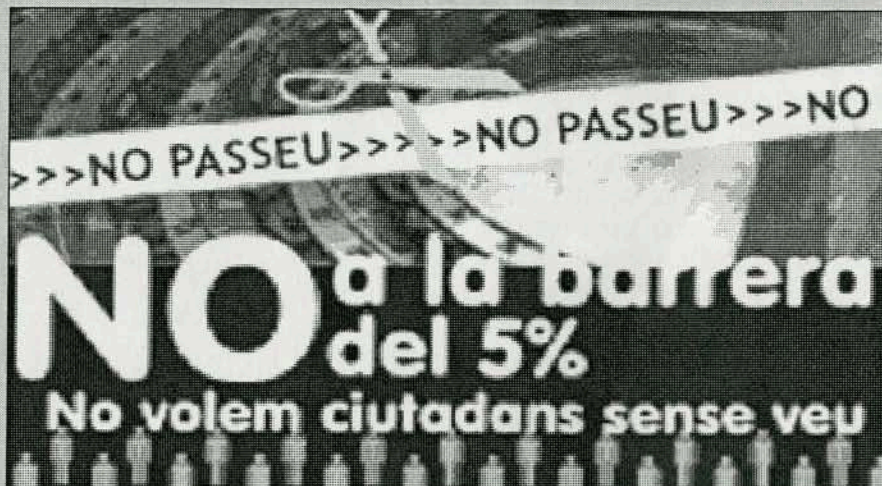
Apadrinar un taxi

Irreflexions

text RAÛL BURRIEL

La plataforma ciutadana Valencianisme.com (www.valencianisme.com) ha posat en marxa la iniciativa anomenada "Apadrina un taxi", amb l'objectiu d'arreglar diners per a anunciar en els taxis de la ciutat de València la necessitat de rebaixar la injusta barrera electoral del 5%. Moltíssimes vegades he parlat en aquesta secció de l'abús antidemocràtic que suposa deixar sense representació parlamentària milers de ciutadans i ciutadanes valencians. Per posar un exemple, en les darreres eleccions autonòmiques el vot conjunt al Bloc i a ERPV va ser de 120.000 paperetes. Esquerra Unida, amb 155.000 vots va obtenir 6 diputats i diputades.

La campanya pretén que per cada 50 euros recollits un taxi del Cap i Casal passege en els seus laterals un cartell publicitari amb

el text "No al 5%". L'impacte que pot tindre el missatge en la principal ciutat del país es evident. L'acció comença ara i durarà aproximadament un mes, coincidint amb el temps en què es debatrà i aprovarà la reforma de l'Estatut valencià a les Corts Espanyoles. Així doncs és el moment més adient per a intensificar totes les protestes i activitats que denuncien aquesta barrera antidemocràtica.

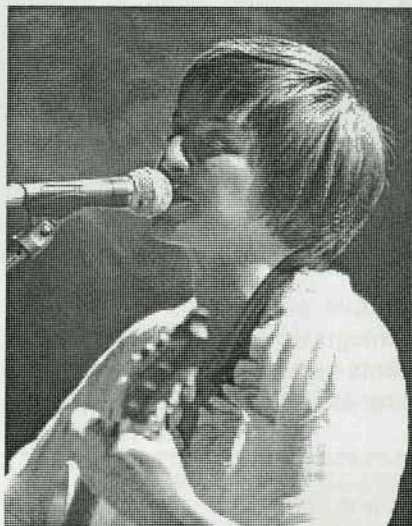
Els grups d'amics i amigues, les associacions culturals o esportives, la família, els companys i companyes de treball, els veïns de l'escala... podeu anar recollint aquests diners i fer l'ingrés al compte corrent que apareix en la web de Valencianisme.com. Com a incentiu anecdòtic apareixerà en la web el vostre nom junt a una imatge que representa el taxi que heu apadrinat.

Isla de Buda al Kangaroo

text REDACCIÓ

Isla de Buda és un dels últims espais paradísacs que ens queden. Una mescla d'aigua, terra i sentiments. Una illa que ha forjat el temps i els homes i les dones amb molt de treball, esforç i estimació. Isla de Buda també és un espai per a la música. Una mescla de notes, persones i sentiments.

El grup està encapçalat per Montse Castellà, una jove cantant, guitarrista i compositora autora de tots els temes de l'àlbum. Una dona amb experiència en el món de la música que ha recorregut tota Espanya per diferents escenaris i que ha perfeccio-

nat la seua veu amb gent de la talla de Nina, Ana Finger, Carme

Canela, Rosa Galindo, Helen Rowson o Paul Farrington.

Paco Prieto (guitarra), Óscar López (baix), David Espinós (piano) i Xavier Franch Chiri (bateria), són el tant per cent restant de Isla de Buda, amb qui també col·labora la violinista Simone Lambregts. Una formació de músics joves amb experiència com a intèrprets i també com a tècnics de so i productors. Un grup d'amics i bons professionals que creu en la música com a millor forma d'expressar l'essència dels sentiments. Una manera d'entendre la vida des de la perspectiva d'una illa musical que el temps va perfilant.

Saviesa popular

La guillotina

text ROBESPIERRE

L'altre dia, això que parles amb coneguts, parlant i parlant em va explicar una cosa curiosa, millor dit em va fer una pregunta molt intel·ligent, per què els arbres del passeig de l'estació no els poden al principi de la tardor?

Em va comentar, que una vegada, fa uns anys, ja ho havia comentat, més d'una vegada als responsables de la brigada d'obres i serveis. Però que no li havien fet ni cas, que això ho feia una empresa concessionària i que ella decidia quan tocava la poda

Pot semblar una xorrada, però no ho és. M'ho va explicar amb molt de detall i jo intentaré explicar-ho a tots vostés, de la millor manera, tenint en compte que d'aquestes coses no n'entenc massa, encara que ell, llaurador de tota la vida sí.

L'explicació era del tot senzilla. Em comentava que ell els seus arbres els podava només acabava l'estiu i que quan tornava la primavera brotaven amb molta força i no havia d'anar replegant fulles cada dos per tres a la tardor i l'hivern

Si això ho farien als arbres del passeig de l'estació segurament

l'estalvi encara seria major. Pensem que, durant tota la tardor i l'hivern, estos arbres deixen una quantitat de fullam impressionant. El passeig de l'estació te una bona llargària i arbre a arbre fan que l'acumulació de fulles, durant aquest temps, siga molt gran. I això ens comporta que l'empresa encarregada de la neteja urbana haja de tenir continuament més d'una persona recollint totes aquestes fulles. Això quan les poden recollir, perquè moltíssimes vegades aquestes fulles van a parar a carrers situats ben lluny d'on són els arbres. A més, no diguem quan aquestes fulles es fiquen pels imbornals i els acaben tapant, aleshores el problema encara és més greu i ens acaba costant els benicarlandos més diners, per desembossar-los.

Damunt, tota aquesta brutícia és va acumulant dia rera dia, amuntegant-se a les voreres i empenyant la gent que circula per elles, perquè és tal la quantitat que la neteja no arriba, ni de bon tros, a ser la que deuria. Ja no diguem el dia que fa vent, eixe dia la cosa pot ser demencial. Com es vaja amb un carro de portar xiquets o una persona major amb el seu de la compra,

ho tenen clar.

Si a aquesta problemàtica li afegim que pel fet de tindre més persones en aquesta zona, d'altres quedem més abandonades, i no es netegen tot allò de bé que seria desitjable, comprendrem com l'estalvi encara pot ser encara més gran.

Una cosa tan simple com podar els arbres quan toca ens ajudaria, per una banda a tenir el poble més net i estalviar-nos que les clavegueres se'ns embussen i, per l'altra, un bon estalvi de diners per hores demés i de neteges que ja no farien falta.

Com veieu, les coses més senzilles poden portar-nos un bon estalvi de diners, ara, només caldria ficar-lo en pràctica. Quantes coses es poden aprendre de la gent major. Certament són un pou de ciència i massa vegades desaproveitada la seua saviesa.

Des d'ací, des d'aquesta, la meua tribuna particular, desitjaria que aquells polítics que porten els dissenys de la nostra ciutat en estes àrees, pensaren el que he anat contant i que ho provaren. Cost, no cap. Estalvi molt. I els ciutadans els ho agrairien.

Elecciones al Consell Regulador

text NATÀLIA SANZ

El consell regulador de la denominació d'origen "carxofa de Benicarló" ha començat ja el procés de renovació dels seus càrrecs. A diferència d'altres consells reguladors de la Comunitat Valenciana, a Benicarló no ha sigut necessari convocar elec-

cions. La composició del nou consell ha sigut pactada pels sindicats agraris, la cooperativa agrícola, i les associacions d'agricultors, que plantegen objectius coincidents en quant a la comercialització del producte i l'estratègia de negoci. Segons fonts pròximes a la nova junta, els canvis al si del consell obeeixen a un procés de renovació que vol obrir-se a la participa-

ció de tots els sectors implicats a través del consens.

Els nous vocals del consell es reuniran el dia trenta per a escollir al futur president del consell regulador de la denominació d'origen Carxofa de Benicarló i començaran a treballar per tal de garantir les característiques de qualitat del producte estrella de l'horta benicarlanda.

La sequera (i 3)

En la compareixença posterior al consell de ministres, la vice-presidenta del govern central advertia que la sequera no s'havia superat. Des de l'inici de l'any hidrològic -1 de setembre- han caigut com a mitjana 153 litres per metre quadrat (l/m2), quantitat superior a la "normal" per aquest període (106 l/m2), però insuficient per recuperar les reserves. La situació encara és preocupant a les conques del Xúquer, Segura, Tajo, Ebre, Guadiana i Guadalquivir. En els dos anteriors articles tractarem la sequera actual i llurs causes, en aquest darrer comentarem el que s'ha fet al respecte.

Amb el Real Decret Llei 2/2004, el govern socialista derogava el transvasament de l'Ebre. El Programa AGUA - Actuacions per a la Gestió i la Utilització de l'Aigua- definí la reorientació de la política de l'aigua amb actuacions concretes. S'aplicarà des de 2004 a 2008. Pretén emprar les tecnologies més respectuoses amb l'entorn com la reutilització d'aigües depurades i la dessalació, també la implantació de bancs d'aigua per a reassignar els drets històrics de l'aigua. El Programa AGUA s'aplicarà a tot l'estat però començarà per les conques hidrogràfiques del litoral mediterrani.

A 16 de maig de 2005, es dona a conèixer el 1r informe de la sequera. S'impulsaren plans de d'actuació en situacions d'alerta de sequera i un catàleg d'obres d'emergència per fer-les si hi havia risc de manca de subministrament. Les situacions més complicades són a Madrid, Osca, les Conques del Xúquer i del Segura. El Real Decret 10/2005 de 20 juny adoptà mesures per a pal·liar els danys de la agricultura a causa de la sequera. El 2n informe de la sequera assenyala la important manca de precipitacions arreu de la península i l'agreujament de la situació esmentats en el primer informe. S'aproven tot un seguit d'actuacions pel tràmit d'urgència. A les comarques de Castelló s'aprovà la perforació de pous per aprofitar les aigües subterranis a la marge dreta del riu Cènia, als Valls Centrals, a Cabanes i a l'entorn de l'embassament Sitjar.

A finals d'agost es presenta l'Observatori Nacional de la Sequera (ONS), un centre de coneixement, mitigació i seguiment de la sequera a l'estat. Es pot accedir a una gran quantitat d'informació actualitzada a la web de l'ONS, allotjada dins de la ministeri de medi ambient (www.mma.es). En el seu primer comunicat, el Comitè d'Experts de l'ONS denuncià la manca de tradició en la gestió de sequeres, cosa increïble per una terra on són freqüents i la necessitat de redacció d'uns plans i protocols d'actuació front aquestes situacions de manca d'aigua.

El 31 d'agost acabà l'any hidrològic 2004-2005, el més sec des de 1947 amb un 20% de reserves embassades menys que les de 2004. S'estaven acomplint les pitjors previsions i els mitjans de comunicació es feren un ampli

ressò de la situació de sequera. A Madrid i Màlaga es va prohibir el reg de jardins i omplir les piscines. El Real Decret 1265/2005 de 21 d'octubre permet l'adopció de mesures excepcionals de gestió dels recursos hidrològiques per a mitigar els efectes de la sequera a les conques hidrogràfiques del Xúquer, Segura i Tajo. Les confederacions podran modificar les assignacions de cabals fixades a les seves conques segons les necessitats de subministrament, realitzaran sondeigs o pous i obres d'emergència.

Les pluges d'octubre i, sobretot, les de novembre han canviat la perspectiva encara que, com ha assenyalat diverses vegades el govern central, la sequera no s'ha acabat.

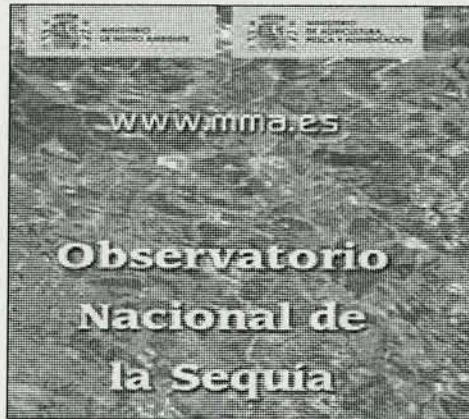
La sequera ha torna a portar els transvasaments a la palestra política. La ministra de medi ambient denuncià que no són la solució perquè no hi ha aigua per a cedir i, aleshores, s'agreugen els conflictes entre els territoris afectats. En canvi, el president de la Generalitat Valenciana continuà defensant-los com un element de "solidaritat" i que la reutilització o la dessalació són opcions

tant sols complementàries. La situació del transvasament Tajo-Segura durant aquest any de sequera ha recolzat el punt de vista de la ministra. Cada enviament d'aigua ha vingut acompanyat per una autèntica batalla campal entre els polítics de Castella-La Manxa i Múrcia. Els primers afirmen que si es continua transvasant perilla el subministrament pels seus pobles. Els murcians demanen aigua per salvar els seus camps de fruiters i abastar les seves poblacions. Quan falta l'aigua a tot arreu, els transvasaments no valen per a res. A més creen noves necessitats per les expectatives creades a les zones receptores i al temps ja fa falta més aigua.

L'agricultura consumeix prop del 80% de l'aigua total de l'estat. S'està en procés de modernització dels regadius -impermeabilització de les conduccions, degoteig...- però els estalvis d'aigua, sovint, estan ja compromesos per altres usos. Les subvencions a certes productes agrícoles (panís, alfals o cotó) per la PAC han afavorit l'extensió del regadiu sovint se collites excedents. Mes caldria subvencionar cultius de secà que mantenen població, paisatges i estalvien aigua.

Si no hi ha control del creixement urbanístic del litoral mediterrani, les necessitats d'aigua d'aquestes conques ja deficitàries augmentaran. El Conseller Blasco ha aprovat el PAI de la Bega a Cullera amb 33 gratacels de 25 pisos amb l'oposició del govern central. El vot en contra d'una regidora del PP a Alhama de Múrcia, impedí, per ara, la construcció de 60.000 habitatges i 8 camps de golf a un poble de menys de 5000 habitants situat en un secall. S'han begut l'enteniment?

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 510

text EL LECTOR

Diu Mariano Rajoy que ja els està bé als catalans pagar més del que reben. És el que toca i, a més a més, hi haurien d'estar acostumats i orgullosos d'haver contribuït amb el seu esforç fiscal perquè, per exemple, a Extremadura es passegen per autovies semi-desèrtiques o que de Madrid a Toledo ja puguen anar amb l'ave. Els catalans, desagraïts com són de mena, en comptes d'exhibir la seua joia, es posen a reivindicar -insolidaris, mals espanyols- i es dediquen a desmembrar. Nosaltres sí que som patriotes com cal, ja ens hem pagat ni se sap quantes vegades la depuradora i és de veure com n'estem de cofois de l'americascap i de terra mítica i que la vida siga igual.

Fa ja molts anys que sento parlar d'això del PGOU i no hi ha manera d'aclarir-se. Deu ser molt complicat. El que m'agrada és que l'empresa encarregada de la redacció de tan important document siga de Xerés, de ben lluny. Un fotografia aèria del terme, ben gran, que es veja tot, i un regle. No es necessita res més per posar ordre a tant de desgavell. Cal suposar que els tentacles de tots aquells que tenen importants interessos urbanístics no arribarà a terres andaluses.

M'ha fet reflexionar la col·laboració de Joan Heras. No som conscients de tot allò que ni sap ni li importa a la nostra joventut però, el que és encara pitjor, no som conscients de tot allò que ni

sap ni li importa a la generació de progenitors de la nostra joventut. Aquests dies d'aniversaris de defuncions i pujades al tron he arribat a la conclusió que és ben veritat que a partir dels anys seixanta no hi havia un maqui amagat darrere de cada arbre ni que al personal li importara alguna cosa més que no fóra el sis-cents, el frigorífic o la televisió. I és així, no li hem de pegar més voltes. Ni saben ni volen saber-se'n res de vents ni d'estaques, ara estem pels rigatons i ritmes semblants. A més, veiem tan normal que les emissores espanyoles emeten música en castellà i la brunete mediàtica s'empiparia si no fóra així, però quan algú fa una insinuació de quotes d'emissió en català se l'acusa de no tener más argumentos que la provocación y el insulto.

Aquesta setmana van molt carregadets de cultura. Presentacions de llibres, representacions teatrals, recomanacions editorials. De tot. A la presentació del llibre d'edicions Onada no penso anar. Encara no sé ara si Carles Santos se'n fumava dels benicarlandos o dels vinarossencs quan va dir aquella brofegada sobre els llagostins. Com no ho sé, em quedaré a casa; no és de fiar aquesta gent que no saps mai si parla de veritat o fa fotesa.

Torna Pere Bausà amb la sequera. Atenció. Queda clar que Franco va inaugurar massa pantans, les xifres canten i queda sobretot clar que l'ús que fem de l'aigua és absolutament incivilit-

zat. Un dubte de mal lector que m'ha quedat i que segur que algú m'aclarirà. Com es perd aqueixa important quantitat d'aigua (entre un 10 i 40%) en les conduccions a les ciutats ?

Molt d'esport. Això està bé. Me n'alegro que algú es preocupe perquè la seua revista, senyora meua, assoleisca uns nivells de normalitat tan importants. Sí, sí, crega-s'ho. Parlar de bàsquet, d'handbol, d'atletisme o de futbol sala en una publicació tan peculiar com la seua és una fita important. No han de ser tot llibres, política i Robespierre. D'aquelles dues transcendents qüestions que es plantejava el filòsof ("¿Hay vida en la tierra?, ¿existe el deporte?"), si més no ja n'hem pogut contestar una. Efectivament, existe el deporte.

Encara més preguntes. Avui això sembla una secció de la nit dels ignorants. Algú em podria dir on estava la banda de música el dia que van fer la fotografia que apareix a la pàgina sis ? És que, no sé, però em sembla com si estigueren en una plaça de bous de poble o una cosa semblant...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Me n'alegro que m'haja fet cas i seu maquetador i haja tractat d'esmenar l'errada que va cometre tan matusserament amb Josep San Abdón.

El mateix San Abdón torna a ser víctima aquesta setmana. Marco Polo, per ser un nom propi, bé es deu escriure amb lletra majúscula.

laveudebenicarló

no se serveix està aigualida

laveudebenicarlo

Nova etapa al CB Benicarló

text C.B BENICARLÓ

El Club Bàsquet Benicarló ha convocat tots els mitjans de comunicació a una roda de premsa que es realitzarà aquest divendres dia 25 al Pavelló Municipal de Benicarló (21 hores). A l'acte acudirán tots els directius de l'entitat, així com els entrenadors dels diferents equips. Segons Juanjo Ferreres, president del club, l'acte servirà per anunciar "un acord important. Aquest divendres el CB Benicarló comença una etapa il·lusionant que augmentarà la implantació de l'entitat en el món del bàsquet". Dos joves del CB Benicarló seran els encarregats de donar a conèixer la nou equipatge del club, però això només serà una part del complet projecte que l'entitat vol fer públic.

En l'àmbit esportiu, el Construccions Malloms CB Benicarló rebrà diumenge (18.30 hores) el Promocions

Peris Vila-Meliana després de tornar de Quart amb una ajustada derrota (76-72). La remuntada dels benicarlandos en els darrers cinc minuts, que els va portar a escurçar les diferències en fins a deu punts, no va ser suficient per aconseguir la victòria fora de casa.

Segons Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, "nosaltres depenem molt de la nostra defensa i en alguns quarts vam rebre massa punts. Això va provocar que no poguérem sostindre el seu mateix ritme anotador, però les sensacions són positives, ja que l'equip no va estar lluny de la victòria en una pista molt difícil com és la del CB Quart B".

Amb les baixes del base Jesús Àguila i el pivot Agustín Senar, el CB Benicarló B de Jorge Lara va perdre a la pista de l'Alternativa Bàsquet Torrent (79-51). Ara els benicarlandos rebran diumenge (12.15 hores) el FDM Moncada en un partit

molt important en la lluita per evitar el descens, ja que els valencians només han guanyat un partit en les vuit primeres jornades.

El Júnior A de Vicent París també juga a casa. Ho farà diumenge (16.30 hores) amb el CB Torreblanca com a rival. El Júnior B de Javi Comes, per la seua part, encetarà la jornada de diumenge (10 hores) amb un partit contra el CB Puerto Sagunto. Aquests jugadors s'entrenen, des de fa un parell de setmanes, de forma conjunta amb els del CB Benicarló B dos dies a la setmana, deixant per a divendres la preparació específica del seu partit.

En Iniciació al Rendiment el Cadet A autonòmic de Carlos Martínez juga dissabte (12.15 hores) contra el CB Escolapias mentre que l'Infantil de Sergio Oms tractarà de superar (10 hores) la derrota amb el CB Escolpias (74-55) amb el Pamesa enfront.

EU reclama els carrils bici

text ESQUERRA UNIDA BENICARLÓ

Davant la reforma del carrer Crist de la Mar de la nostra ciutat, Esquerra Unida reclama que es complisca allò aprovat per unanimitat en el Ple Municipal de Febrer del 2004, en el qual es va acordar la incorporació de carril bici en cada projecte nou, a més de la instal·lació d'aparcaments per a les bicicletes i la senyalització corresponent. Esquerra Unida denuncia en el seu moment la reforma que sota el Govern del PP es realitza en el carrer Pius XII, vam reclamar la incorporació del carril bici en la mateixa; els mateixos arguments són valguets avui davant la reforma que s'acaba realitzant en el carrer Crist del Mar.

És significatiu i curiós el fet que qui va presentar la moció al Ple Municipal i la va defensar amb plantejaments de sostenibilitat, beneficis per a la salut, per al medi ambient i com acostament a les ciutats i societats europees etc, és avui el màxim responsable municipal,

el senyor alcalde Escuder estant en l'oposició. El continu incompliment d'aquest acord unànime del Ple Municipal ho considerem una mostra d'incoherència i falta de responsabilitat, tant de l'equip de govern PSPV-BLOC, com de l'oposició del PP, que evidentment no dirà res referent a això, evidenciant els tres grups polítics que aquestes qüestions no van amb les seues prioritats, amb la seva forma de fer política, que solament forma part del discurs i després passa a l'oblit.

Esquerra Unida considera que la reforma del carrer Crist del Mar, on es van a perdre aparcaments, hauria d'hauria de, com a mínim, comptar amb un carril bici en el mateix sentit de la marxa del trànsit dels vehicles. Per les característiques de la nostra Ciutat, amb idees, imaginació i un bon ordenament del tràfic és possible la incorporació del carril bici per tot el nucli urbà, discriminant de forma positiva el seu ús, es pot assolir que deixi de ser un perill el circular amb bicicleta.

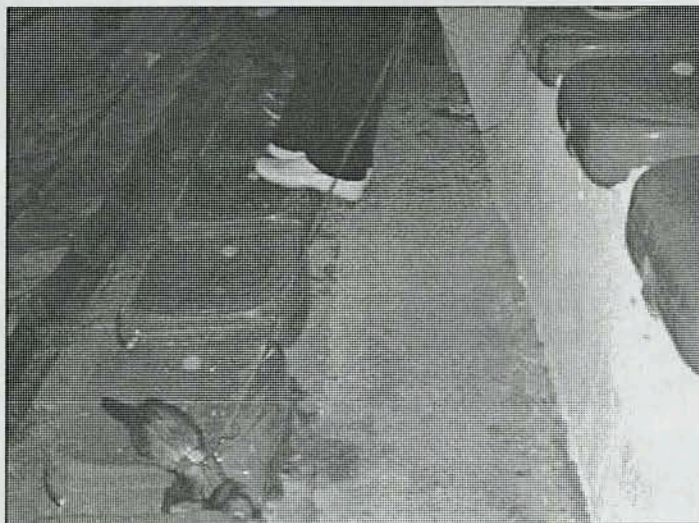
Còmoda victòria

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

HAquesta setmana l'amo se n'ha passat. Pretenia que tingués feta aquesta crònica (?) abans de dimarts perquè no sé quin romanç de no sé quina història de donar-me a mi pel sac, que és el que realment volia. Total, que si en vols una de bona, ací estic jo, a les tantes de la nit intentant omplir, una setmana més, aquestes cinquanta línies que ja vorem si les acabo o si Morfeo m'acull als seus braços abans de les tantes de la matinada. Per cert, ara que estic amb assumptes laborals, cal anar recordant que tots els treballadors tenim dret a una cistella de Nadal que ha de contenir, segons diu el conveni, una llauna de préssec amb almívar, una contundent pastilla de torró d'Alacant, un pan de Cádiz, una botella de vermut Maritrini, ginebra Lirios i rom Bacalí. Ja sé que encara falta molt per a les festes més consumistes de l'any, però jo ja vaig deixant el missatge per si hi ha algun receptor en marxa. Estic en condicions d'assegurar que tota la meua parentela, tant la descendent com l'ascendent, estaria molt contenta de vore com el tronc de la casa, el pilar bàsic de la família, l'epicentre de la sagrada institució del matrimoni, es presenta a casa amb una caixa amb dibuixets del pare noel, ninotets de neu, arbrets de Nadal plens de boletes de colors... i neu, molta neu, perquè un Nadal sense neu podrà ser qualsevol cosa excepte un Nadal. No s'ha de perdre mai l'esperança, que és una ... ¿virtut teològica?

Efectivament, tal i com no es dedueix de les anteriors línies, el nostre estimat CDB va guanyar el seu partit davant el Nules per quatre a un. La veritat és que va ser un partit una mica estrany. Per un costat va voler ploure en el mateix moment que jo m'acabava d'asseure a la grada que hi ha davant de la tribuna, amb la qual cosa em va tocar fugir, tapant-me amb el pòster de l'atractiva massatgista del nostre equip que apareixia a les pàgines

centrals de la publicació (?) que es reparteix a l'entrada del camp. El partit va continuar sent estrany perquè vaig tindre ocasió de saludar en persona, en viu i en directe, a un dels meus ídols de la televisió. La meua tímidesa davant el seu carisma va fer que la conversa només girés al voltant d'uns bons desitjos que volia transmetre a la repòrter més treballadora d'aquesta revista que, a més a més, fa de corresponsal a la televisió d'Orpesa. La veritat és que no me'n recordo mai del seu nom, però em sembla que el cognom és molt semblant al de una actriu italiana que fa pel·lícules de camal curt. La veritat és que l'home va ser molt amable, tot i la meua insistència a saludar-lo. Això és el que tenen les grans figures dels mitjans de

comunicació. Només cal fixar-nos amb la Natàlia i ena adonarem. Com anava dient fa una estona, el CDB va guanyar per quatre a un. Sense ser un partit violent - més bé al contrari- l'àrbitre va expulsar un jugador dels nostres i tres dels forasters. Em va semblar que totes les expulsions van ser merescudes, fins i tot la del nostre equip. Però ni hi va haver cap tipus d'aldarull, ni baralla ni jugada polèmica. Es podria dir que les quatre expulsions es van produir amb tota la naturalitat del món, de la mateixa manera que s'assenyala un fora de banda o un fora de joc. Passades les sis i mitja de la tarde, l'àrbitre va decidir que ja n'hi havia prou, que amb quatre gols l'ego dels locals ja estava suficientment satisfet i ja era massa de nit. Així que -una vegada més- sense pernil, vam marxar tots cap a casa i es va acabar la història. A l'entrar vaig veure el senyor regidor d'esports

pels voltants del bar. Suposo que anava a vore com havia quedat el camp després de la ressembrada que va ocasionar tant de trasbals als equips locals. Com algú ja li ha donat panissoles, jo no faré cap comentari més, però vaja mala passada que ens ha fet a tots els que estem posats amb coses de futbol. A vore si es decideixen i en lloc de llançar els diners amb un auditori que no s'ha d'omplir mai, fan un camp d'herba artificial.

La propera setmana el CDB juga al camp del Betxí, que no sé quin va però vull pensar que més enllà de la meitat de la classificació i que el nostre equip no tindrà cap problema per tal d'endur-se el tres punts en joc.

Benicarló, 1 - Castelló "B", 2

text GREGORIO SEGARRA

1ª Regional Juvenil:

El partit del passat diumenge en el municipal es presentava com poc menys que una final. Una nova derrota a casa i contra un dels gallets deixaria al Benicarló molt lluny de les primeres posicions. I es va perdre. Amb honra, amb valentia, donant la cara, però també amb errors infantils que no pot cometre un equip que aspira a més coses de les que hi ha en aquesta categoria. El Castelló no va demostrar res, no és més equip que el Benicarló, ni de bon tros. Si els de López López no s'haguessin quedat en inferioritat (per cert, totalment evitable), gairebé tota la segona part, el Castelló segurament no hagués guanyat. Encara en inferioritat es va igualar un partit que tenien en franquícia els de la capital gràcies a un regal defen-

siu. Encara en inferioritat, es va poder guanyar. Encara amb baixes importants, quasi be no es van notar. Però es va perdre i ara toca mirar més cap avall que cap amunt, perquè els de dalt estan cada vegada més lluny i els de

baix vénen estrenyent. I baixen quatre.

Alineació del Benicarló: Jorge, Fuentes, Ortí, Víctor González, Emilio, Óscar (Álex 51'), Jordi, Héctor (Eloy 82'), Juanjo (Fibla 87'), Albert (Pío 55') y Marcos.

C.H. Indret Benicarlo-16 UE Betxí-30

text C.H.INDRET BENICARLÓ

Partit molt estrany el jugat el passat diumenge al Polisportiu de Benicarló. En horari matinal, s'enfrontaven dos equips molt igualats.

La primera part va estar dominada per l'Indret qui va aconseguir agafar un avantatge de 5 gols en l'electrònic. Però una discutida exclusió d'Àngel, per part de l'equip local, va permetre que el Betxí empatés i entrés en el partit.

La segona part va començar amb la intenció de l'Indret d'empatar el partit i guanyar 2 punts importants. Però una sèrie d'errades, tant en atac com en defensa, van permetre als visitants avançar-se en el marcador, i poc a poc, anar allunyant-se en el mateix. Al final, una derrota que deixa un molt mal sabor de boca als benicarlondos.

CLUB HANDBOL INDRET BENICARLO

José Roldán a la porteria, Rafa (1), Jesús, Iván (2), Àngel (3), Venancio (7), Jose (2) Manolo, Ulises (1) i Albert.

Continua la mala ratxa del Benicarló G.Poblet

text i foto JAVI PAU

Continua la mala ratxa del Benicarló Grupo Poblet i el passat dissabte, l'equip, va tornar a perdre, esta vegada davant d'un equip, l'Autos Lobelle de Santiago, que està sent una de les revelacions de la temporada i que aplegava a Benicarló en aquesta onzena jornada com a segon classificat. El resultat va ser favorable als visitants per 4 gols a 5. Uns 2200 espectadors van presenciar el partit en directe. A la porteria del Benicarló Grupo Poblet va haver sorpresa amb l'entrada d'Arturo en perjudici de Bortolotto. Els cinc inicials van ser, pel Benicarló Grupo Poblet: Arturo, Vadillo, David, Crispi i César Paulo. Pel Lobelle de Santiago: Toni, Ciço, Alemao, Betao i Miguel.

El partit va començar sense un dominador clar però era Lobelle el que se mostrava més eficaç davant la porteria rival. Així, en els primers minuts, amb dos arribades van fer dos gols, mentre que el Benicarló Grupo Poblet disposava de més ocasions però només en va poder transformar una per part de David. Amb el resultat d'1 a 2, l'equip local es va bolcar contra la porteria contrària disposant de moltes i molt bones ocasions, però només va poder marcar gràcies a un penal fet a Merino i marcat per l'especialista de l'equip, Nano Modrego. Pocs segons abans del penal, el Lobelle havia marcat el tercer en el seu compte per part d'Alemao. S'arribava al descans amb un 2 a 3 esperançador.

Però la segona part no podia començar pitjor. Quant encara no s'havien disputat 3 minuts de la represa, l'equip visitant va gairebé sentenciar el partit amb dos gols consecutius que deixaven un marcador de 2 a 5 molt difícil de

L'afecció està amb l'equip

remuntar. Malgrat l'adversitat, el Benicarló Grupo Poblet, es va tornar a bolcar, tal i com ho havia fet en la primera part, contra la porteria visitant. El miracle semblava que podia arribar ja que un gol de César Paulo, i un altre de Nano de doble penal, posaven al Benicarló Grupo Poblet a 1 gol de l'equip gallec, però al final no va poder ser i el partit finalitzava amb 4 a 5 al marcador i una nova derrota dels caduferos.

La veritat és que aquesta vegada el Benicarló Grupo Poblet va merèixer més i la derrota es pot atribuir a la mala sort ja que en diverses ocasions, la pilota no va voler entrar en la porteria visitant de manera incomprensible.

Aquesta vegada no trobem a cap jugador que destacar per damunt d'un altre. Destacarem el conjunt per l'esperit de lluita que va demostrar intentant pegar la volta al marcador i que amb una mica més de sort segur que ho hagueren aconseguit.

Els entrenadors, en roda de premsa coincidien en que el Benicarló Grupo Poblet havia merescut millor sort. Taxio, també confirmava que el canvi a la porteria havia segut una decisió tàctica

després de les darreres golejades encaixades.

Des d'ací demanem a l'afecció que continuï donant suport a l'equip en aquestos moments difícils tal i com ho ha fet fins ara. Ara és quant l'equip necessita sentir-se recolzat i de ben segur que entre tots aconseguirà superar aquesta mala ratxa de cinc partits sense guanyar.

Aquesta jornada, destacarem la victòria del Martorell davant del Boomerang Entreviu, que s'està confirmant també a l'igual que el Lobelle com a una de les revelacions de la temporada. El partit Azkar de Lugo - Platges de Castelló és va aplaçar fins dimecres ja que l'equip gallec es trobava disputant la Recopa d'Europa, de la que es va proclamar finalment campió.

La propera jornada, el Benicarló Grupo Poblet té un difícil desplaçament. Concretament viatjarà a Cartagena per a enfrontar-se al Polaris, equip que no és troba tampoc en el seu millor moment. El partit es disputarà dilluns a les 9 de la nit i es podrà veure per Teledeporte.

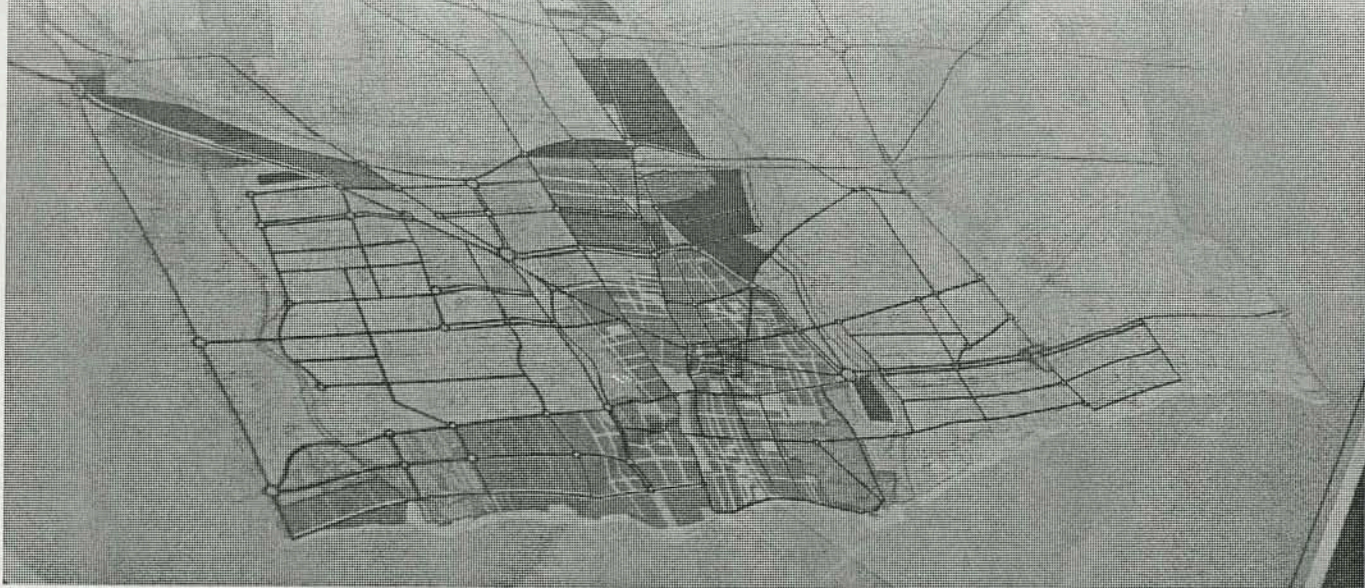
Fer fora les indústries químiques

text JORDI MAURA

Les intencions plasmades en l'esborrany de Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) de Benicarló per part dels tècnics de l'empresa de Jerez Territorio y Ciudad i les directrius polítiques deixen clara l'aposta per abordar una solució definitiva als problemes d'olors generades per la proximitat al nucli urbà de les indústries químiques. El concert previ del PGOU, que ha estat presentat esta mateixa setmana als partits polítics amb representació municipal, convertirà els terrenys propers a la N 340, Partida Povet i partides litorals de Benicarló en residencials, el que farà incompatible la presència d'una indústria com Ashland Chemical Hispania que produeix resines, amb el desenvolupament urbanístic previst en la zona.

A la multinacional americana IFF Benicarló, la segona empresa en el rànking de facturació de la províncies de Castelló -tan sol per darrere de BP Oil Refineria de Castelló S. A.- en canvi se la considerarà indústria lleugera, unes connotacions que li impediran

executar activitats productives que s'allunyaren de l'emmagatzematge i manipulat. Amés se li limitaria la seua extensió a l'actual superfície que ocupa, impedit-li noves ampliacions. Per a aquestes indústries el PGOU reservarà sòl industrial en la zona més oest del municipi entre la partida i polígon industrial del Collet i l'autopista AP 7, prou allunyades del nucli urbà. En idèntica situació es troba la futura depuradora, que ha vist alterada la seua ubicació inicial al costat del cementiri per a situar-la també prop de l'autopista i l'actual abocador municipal. IFF va obtenir en 2003 uns ingressos d'explotació de 162 milions d'euros. Actualment empra a més de 200 treballadors i el desenvolupament urbà ha anat aproximant-se a les seves instal·lacions. Les pretensions dels redactors i polítics passarien per eliminar aquestes indústries de la seua actual ubicació tal com va ocórrer fa escassos anys amb la indústria química Foret del centre de Vinaròs. Amb el nou pla l'actual N 340 passaria a convertir-se en un bulevard i avinguda urbana amb la seua consegüent urbanització i il·luminació.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores